

FESTIVALS En el marc de l'acció es "deglutirà" una maqueta comestible del Delta

La Bouesia s'acomiada amb una acció performàtica al Pati

AMPOSTA Redacció

El Festival d'Acció Poètica Bouesia, que es troba en procés d'autoextinció, arribarà aquest diumenge, dia 6 de novembre, al Pati-Centre d'Art Terres de l'Ebre, a Amposta, amb una proposta ja anunciada: la de menjar-se el delta de l'Ebre literalment. De fet, el lema d'aquesta dotzena edició del festival és *Menjar-se el Delta. Menjar-se Carles Hac Mor. Menjar-se la poesia*, un lema amb el qual la Bouesia vol reflexionar sobre el canibalisme ancestral i també sobre si el fet de menjar-se objectes pot representar també un acte d'antropofàgia. **"L'espècie humana i les coses sembla que hagen entrat a un procés de dissolució en el qual l'ésser humà s'hà convertit en cosa i la cosa s'ha humanitzat"**, apunta Rafa Tormo, codirector, juntament amb Miquel À. Marín, d'aquest festival.

Concretament, l'acció del diumen-

ge al Pati proposa menjar-se una maqueta comestible gegant del Delta, elaborada amb el suport de forns i empreses del sector alimentari d'Amposta amb productes de la terra. **"Serà una manera de menjar-nos a nosaltres mateixos"**, assenyala, per la seua banda, l'altre codirector del festival, Miquel À. Marín.

Hi participaran Miquel A. Marín, Graham Bell, Roman Aixendri i Rafel Tormo

En l'acció antropofàgica intervinirà l'artista escocès-valencià Graham Bell Tornado, que explora el concepte de ritual i que, en el cas del Pati, muntarà una mena de bacanal antropofàgia amb elements de cabaret. *Performance deltofaga* és

la proposta de Mireia Andreu, Roman Aixendri i Jaume Martínez, la qual inclourà recitació de textos i música. També musicada serà l'acció de Miquel À. Marín: *Dadà té fam*. Marín aprofita que enguany se celebren els cent anys del dadaisme per fer una reflexió sobre qui es menja el Delta: **"el mar o la religió turística"**. Finalment, Rafel Tormo presentarà la seua *Implosió Impugnada 25 Antagonisme agònic* amb una acció des d'on convertir el conflicte en espai on quede suspès el consens i s'evidencien els llocs comuns compartint espai simbòlic. Es tracta de propiciar un espai des d'on actuar com intrusos, forçant als camps allí convocats per anar una mica més enllà, sense massa precisió ni sentit, sols espai. Una peana de fusta i uns acompanyants mai convocats portaran la representació del Delta a un viatge intestinal i poc racional que, a la fi, no deurà res a ningú, a ningú. ■